

HEIMIR

III. árgangur

WINNIPEG, 1907.

II. blað.

STEPHAN G. STEPHANSSON:

MILLI LESMÁLS OG LJÓÐA

FYRSTA VETRARKVELD.

Komið rökur— fögur flýja varð
Flóttamaður, dagur smár og léttur.
Gægist fölvskað fyrsta mánans barð
Fyrir brekkuhorn á austursléttu.
Kveldstjarnanna nætur-glætur glitra,
Gráa niðr um skýjabólstra sitra.

Gengt í norðri heyrir' eg háan klið,
Hljóðlát nóttin fer ei ein á vegi.
Veðurhljóðið heldur spori við
Hófadýnur—jóa tvo eg eygi
Út af skýja skjaldborg norðurbakka
Skeiða fram með hrfðarkembda makka.

Situr þar í klaka-kristals reið
Kongur Vetur, stýrir vindum nætur.
Fáka þenur, þeysir suðr á leið,
Þyrlast snjó um kerru sína lætur.
Hjólin spinna hækkað fanna kyngi,
Hræðist Vetur ei að stormar spryngi.